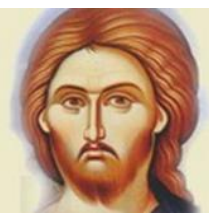

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ
ΕΝΩΣΙΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ

Διεύθυνση Χαλκοκονδύλη 37, 10432 Αθήνα
Τηλέφωνο 2105224180
Φάξ 2105224420
Email info@petheol.gr
Ιστοχώρος www.petheol.gr

8 Ιουλίου 2024

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Χριστιανική μαρτυρία στην αντιχριστιανική στάση των υποστηρικτών του Europride

Έχουν περάσει αρκετές ημέρες από τη διεξαγωγή του Europride και αισθανόμαστε την ανάγκη να εκφραστούμε και εμείς, ως Πανελλήνια Ένωση Θεολόγων, κοντά στις τόσες τοποθετήσεις προσώπων και φορέων που αντέδρασαν στην πραγματοποίησή του.

Κατ' αρχάς να εκφράσουμε τη λύπη μας, ως Ορθόδοξοι Θεολόγοι, για τις απαράδεκτες δηλώσεις, που έκανε στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Εξωτερικών μιας μεγάλης χώρας, των ΗΠΑ, ο ίδιος ο Υπουργός τους, κ. Μπλίνκεν, με περίσσια αλαζονεία και κυνική διάθεση, καθώς γνωρίζουμε ότι δεν εκφράζουν τη μεγάλη πλειονότητα του Αμερικανικού λαού:

«Η υπεράσπιση και η προώθηση των δικαιωμάτων LGBTQI+, παγκοσμίως, είναι το σωστό, αλλά πέρα από αυτό, είναι το έξυπνο και απαραίτητο πράγμα, που πρέπει να κάνουμε για τη χώρα μας, για την εθνική μας ασφάλεια, για την ευημερία μας. Και γιατί αυτό; Είναι αρκετά απλό. Αν κοιτάξετε, σε όλο τον κόσμο, τις χώρες που σέβονται τα δικαιώματα της LGBTQI+ κοινότητας, είναι πιο σταθερές, πιο υγιείς, πιο ευημερούσες, πιο δημοκρατικές. Ένας κόσμος, που παρουσιάζει το αντίθετο, δεν είναι».

Είναι φανερό, λοιπόν, ποίων τα συμφέροντα εξυπηρετούν όσοι εκφράζονται αλλά και όσοι υπό την επίδραση της υπακοής στη συστημική εξουσία, συμπαρίστανται και συμμετέχουν στην επιβολή της ατζέντας της Lοatki+ κοινότητας.

Απομένει σε εμάς, που υφιστάμεθα τη μεθοδική πλύση του εγκεφάλου-και του δικού μας και των παιδιών μας- να αναρωτηθούμε: Η καθιέρωση της ιδεολογίας του φύλλου ή αλλιώς της ιδεολογίας της ακύρωσης, είναι δυνατόν να υιοθετηθεί από ανθρώπους που πιστεύουν πως είναι μέλη της ορθόδοξης εκκλησιαστικής κοινότητας;

Κατά τα άλλα, η απρόσμενη, υπερβολική και ιδεοληπτική στάση ένθερμης υποστήριξης του ΑΠΘ, μέσα στο οποίο υπάρχει και λειτουργεί και η Θεολογική Σχολή, προς το Europride της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας, είναι απογοητευτική, άκρως αντιεπιστημονική και υποτιμά την υψηλού επιπέδου ακαδημαϊκή θέση και τον υπεύθυνο και σοβαρό ρόλο ενός Πανεπιστημιακού Ιδρύματος.

Από Θεολογικής πλευράς, η ατζέντα, η ιδεολογία και οι δράσεις της ως άνω κοινότητας, κρίνονται από την κοινωνία, καθώς η καθ' υπερβολή σχεδόν ταύτιση του ανθρωπίνου προσώπου που επιχειρούν να κάνουν, με μια από τις λειτουργίες της ανθρωπίνης φύσης, τη σεξουαλική και μάλιστα στην διεστραμμένη, παραφυσική, καταχρηστική, παραχρηστική της μορφή, αποτελεί, όχι απλώς ασέβεια έναντι των εντολών του Θεού, αλλά και σταδιακή ακύρωση της φυσικής λειτουργίας της ίδιας της ανθρωπίνης φύσεως, διότι αντιτίθεται στον αναπαραγωγικό σκοπό της, που συντελείται ΜΟΝΟΝ, μέσω της φυσικής σαρκικής ενώσεως και σχέσεως ανδρός και γυναικός.

Η απολυτοποίηση, αν όχι, η θεοποίηση της σεξουαλικότητας και της ηδονής, ως σκοπού της ζωής, ωθεί αναγκαστικά, στην περιφρόνηση όλων των άλλων διαστάσεων της ανθρώπινης ύπαρξης. Ουσιαστικά, στην περίπτωση αυτή απολυτοποιείται, ως πρότυπο ζωής, το αντίθεο, υλιστικό, φιλήδονο και πτωτικό φρόνημα κάποιας ομάδας ανθρώπων, ενώ εξορίζεται από τη ζωή το Πνεύμα του Θεού, που φέρνει την ισορροπία στην ανθρώπινη φύση, μέσω της ευλογίας των φυσιολογικών ετερόφυλων και αγαπητικών σχέσεων των δύο φύλων.

Όλο αυτό το εφάμαρτο κατασκευάσμα, αποτελεί μια αστοχία των ανθρώπων. Όταν, μάλιστα, δείχνουν να επαίρονται και να καμαρώνουν γι' αυτήν την αστοχία, τότε καταλαβαίνει κανείς ότι η σεξουαλική επιλογή συνδέεται με το θανάσιμο ατόπημα της υπερηφάνειας και της αλαζονείας, δηλαδή με τη δαιμονική επιθυμία ισοθεΐας με τον Δημιουργό. Επομένως, εύστοχα ονομάζουν τις παρελάσεις τους, «παρελάσεις υπερηφάνειας», αφού, ουσιαστικά, αυτό που αναδεικνύουν μ' αυτές δεν είναι αίτημα αναγνώρισης της ισότητας, αλλά ανταρσία κατά του Θεού και εγωκεντρική έμπνευση και επιθυμία θεώσεως του ανθρώπου μακράν του Θεού, στο πλαίσιο της παρακοής και της αμαρτωλότητας. Αυτό, φυσικά, συνιστά ύβρη, με την αρχαιοελληνική και την χριστιανική έννοια της λέξεως, που, όμως, ως γνωστό από την ίδια την ιστορία του ανθρωπίνου γένους φέρνει, ως συνέπεια, τη θεία Νέμεση.

Η περίπτωση της ομοφυλοφιλίας, συνιστά συνειδητή και εμμονική προβολή, επίδειξη και επιβολή της αντίχριστης ζωής, προπαντός, όμως, αποτελεί ένα μέρος του σχεδίου σταδιακής αντικατάστασης, στις συνειδήσεις όλων των ανθρώπων και ιδιαίτερα των νέων γενεών- της κατά φύσιν ζωής, με τη παρά φύσιν και διαστρεφική ζωή και συμπεριφορά.

Ωστόσο, ο Απ. Παύλος επισημαίνει ότι αυτές οι παραφυσικές και αντίθεες επιλογές φέρνουν τον αποκλεισμό, όσων τις διαπράττουν, από τη Βασιλεία του Θεού: *«Μη πλανάσθε, καθώς ούτε πόρνοι ούτε ειδωλολάτρες, ούτε μοιχοί, ούτε θηλυπρεπείς, ούτε αρσενοκοίτες, ούτε πλεονέκτες, ούτε κλέπτες, ούτε μέθυσοι, ούτε υβριστές, ούτε άρπαγες θα κληρονομήσουν Βασιλεία του Θεού»* (Α' Κορ. 6, 9-10).

Η Ορθόδοξη Εκκλησία μας έχει εκφράσει, τεκμηριωμένα και με πολλούς τρόπους, το θέλημα του Θεού και την αντίθεσή της σε αυτόν τον πνευματικό κατήφορο, στον οποίο, επισήμως πλέον, οδεύει μια μερίδα της πολιτικής ηγεσίας της χώρας μας. Ιδιαίτερα, όμως, έχει καλέσει τους πιστούς να συμμετέχουν πιο πυκνά στη λειτουργική και ευχαριστιακή ζωή, έτσι ώστε και διά των ικεσιών των μελών της Εκκλησίας να ζητείται από τον Θεό ο φωτισμός όλων των ανθρώπων, που πλανημένα παραφέρονται καθώς και η μετάνοια, η θεραπεία και η επιστροφή τους στην ενάρετη ζωή του Θεού και Δημιουργού, που αποτελεί τη μόνη οδό της εν Χριστώ αλήθειας και ζωής που ελευθερώνει τον κάθε άνθρωπο από κάθε πλάνη και κάθε εγκλωβισμό σε θανάσιμα πάθη.

Όμως, εκτός από την προσευχή, είναι ανάγκη να εκφράζεται διαρκώς και λόγος ορθόδοξης χριστιανικής μαρτυρίας για τον παραλογισμό που επιβάλλεται ή εμμέσως υποδεικνύεται στην κοινωνία, όταν, μεθοδευμένα πλέον, γίνεται προσπάθεια, σε όλους σχεδόν τους τομείς της δημόσιας ζωής (νομοθεσία, παιδεία κ.ά.) να αλλάξουν τα σταθερά πρότυπα και οι αρετές, που εδώ και αιώνες αποτελούν τα χαρακτηριστικά της ταυτότητας του λαού μας.

Κλείνοντας και απευθυνόμενοι στους καλοπροαίρετους αδελφούς μας, που προσδιορίζονται ως μέλη της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας, θα θέλαμε να παραθέσουμε ένα κομμάτι από τη συγκλονιστική μαρτυρία του πρώην ομοφυλόφιλου Michael Glatze, του ιδρυτή και πρώην γενικού συντάκτη του περιοδικού Young Gay America:

«Όντως υπό την επίδραση της ομοφυλοφιλίας πιστεύουμε, ότι η ηδονή δeneΐναι απλώς αποδεκτή, αλλά είναι αρετή. Δεν υπάρχει ομοφυλόφιλη "επιθυμία", χωρίς ηδονή... Συμμετείχα σε διάφορες, σήμερα συνηθισμένες δράσεις, με στόχο να άρουμε την ευθύνη από τον άνθρωπο, όταν καλείται να αντιμετωπίζει τους πειρασμούς από την ηδονή και άλλα. Σύμφωνα με τη δική μου εμπειρία, μπορώ να πω ότι η απελευθέρωση από την επίδραση της ομοφυλόφιλης νοοτροπίας ήταν το πιο απελευθερωτικό, το πιο ωραίο και το πιο θαυμαστό

που έχω ζήσει ποτέ στη ζωή μου... Ο Θεός με επισκέφτηκε, όταν ήμουν μπερδεμένος και χαμένος, μόνος, φοβισμένος και ταραγμένος.

Μέσω της προσευχής, μου έδωσε να καταλάβω, ότι δεν υπάρχει απολύτως τίποτα, που θα έπρεπε να φοβηθώ και ότι είμαι στο σπίτι μου. Η ομοφυλοφιλία μου στέρησε σχεδόν 16 χρόνια από τη ζωή μου... Ως ένας από τους ηγέτες του κινήματος για τα δικαιώματα των ομοφυλοφίλων, πολλές φορές μου δόθηκε η ευκαιρία, να απευθύνομαι στη κοινή γνώμη. Εάν μπορούσα σήμερα, κάποια από αυτά που είπα να τα πάρω πίσω, θα το έκανα. Γνωρίζω τώρα ότι η ομοφυλοφιλία είναι ταυτόχρονα ακόρεστη επιθυμία και πορνογραφία. Κανένας δεν μπορεί να με πείσει για το αντίθετο. Διότι ήμουν εκεί και γνωρίζω την αλήθεια».

(http://www.massresistance.org/docs/events07/Michael_Glatze/)

Το Δ.Σ της ΠΕΘ